

РЕШЕНИЕ

№ 3518

гр. София, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯВНД

при участието на секретаря ДВН
като разгледа докладваното от ЯВНД Административно наказателно дело № 20221110214063 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на А. А. А., ЕГН: ***** срещу Наказателно постановление (НП) № 21-4332-016178/23.09.2020г. издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 53 от ЗАНН, чл. 184, ал. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл. 113, ал. 1, т. 1 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП).

В жалбата е посочено, че обжалваният акт е незаконосъобразен поради допуснати в хода на административнонаказателното производство нарушения на процесуалния и материалния закон. Твърди се, че в АУАН са записвани текстове извън бланката и предвидената в закона форма, неяснота се създавала и при посочване упълномощаването на лицето, издало наказателното постановление, в НП било посочено и СУМПС на пешеходец – неясно в каква връзка, налице била разлика между текстовете, описани в АУАН и в НП, неяснота създавало и посочването на мястото на извършване на нарушението като „пред 133А“, с описанието на нарушението в АУАН и

НП се създавало впечатление, че другият участник е виновен за ПТП. Твърди се също, че описаната фактическа обстановка е непълна и недостатъчно ясна, описанието на нарушението само по себе си – лаконично. Отделно е посочено, че същото не се потвърждава от събраните по преписката доказателства. Последното ограничавало жалбоподателя във възможността му да разбере за какво нарушение и на какво основание е бил наказан. От материалноправна гледна точка, посочва, че не е бил длъжен да се съобразява с приближаването и скоростта на движение на автомобила, доколкото същите били единствено под контрола на водача му, че водачът е бил виновен за настъпване на ПТП (което било посочено и в съдържанието на АУАН), а също и че жалбоподателят се движел по тротоара, който бил прекъснат на мястото, на което предприел пресичане. Уточнява, че друг начин да достигне паркирания си на отсрещната страна на улицата автомобила няма, доколкото най-близката пешеходна пътека не можела да осигури безопасен достъп до паркинга. Посочва, че ПТП е реализирано от водача на МПС в платното за насрещно движение. Допълва, че в НП не е била обсъдена формата на вината на нарушителя, нито приложението на чл. 28 от ЗАНН. Алтернативно твърди, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Иска от съда да отмени обжалваното наказателно постановление. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Моллов, преупълномощен от адв. М.. Поддържа жалбата по изложените в нея съображения и искането за отмяна на обжалвания акт. Претендира разноски на основание чл. 38 от Закона за адвокатурата.

Въззиваемата страна – Началник група към отдел „Пътна полиция“, СДВР, редовно призован, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 03.09.2020г. около 17:34 часа жалбоподателят А. А. А., си тръгнал от работа и се отправил към паркирания в близост до изхода от работното му място лек автомобил. Същият не преминал по съществуващата в близост пешеходна пътека тип „зебра“ на самостоятелно платно на бул. „Цариградско шосе“, а движейки по същото с посока от ул. „Димитър Пешев към бул.

„Брюксел“, пред сградата ГДБОП на № 133А, пресякъл същото диагонално от дясно наляво.

В това време по самостоятелното пътно платно в посоката на движение на пешеходеца, се движел и лек автомобил с марка „*****“, модел „*****“ с рег. № *****. Пешеходецът се намирал вече в средата на пътното плато като водачът на автомобила ЛБС с ЕГН: ***** се опитал да го заобиколи, но осъществил контакт с предната дясна гума в левия крак на пешеходеца в областта на петата.

Изложеното било непосредствено възприето от св. Н. Г. В., който управлявал собствения си лек автомобил и се движел зад лек автомобил с марка „*****“, модел „*****“ с рег. № *****.

Водачът на последния спрял незабавно вляво на пътното платно и слязъл от автомобила. Двамата със св. В. помогнали на пострадалия пешеходец – жалбоподателя А. да се измести встрани от пътното платно. След това уведомили охраната на ГДОП да се свържат с „Бърза помощ“ и „Пътна полиция“. Тъй като изпитвал силна болка в крака, жалбоподателят бил закаран до лечебно заведение от колегите му (които също напускали сградата по това време) и не дочакал линейка.

Водачът на лекия автомобил с марка „*****“, модел „*****“ с рег. № ***** и св. Н. В. изчакали служителите на реда, които скоро пристигнали.

Служителите на реда съставили констативен протокол № К-421 за ПТП с пострадали лица, настъпило на 03.09.2020г. и скица към него.

При тази фактическа обстановка били съставени АУАН бл. № 415060/03.09.2020г. въз основа на който е издадено наказателно постановление № 20-4332-016177/23.09.2020г. на водача на лекия автомобил ЛБС е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20,00 лева за нарушение на чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

На пешеходеца – жалбоподател в настоящото производство също нил съставен АУАН бл. № 415061 от 03.09.2020г. за извършено нарушение по чл. 113, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. При идентично описание на нарушението и дадената правна квалификация било издадено и обжалваното Наказателно постановление (НП) № 21-4332-016178/23.09.2020г. издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя А. А. А.,

ЕГН: ***** на основание чл. 53 от ЗАНН, чл. 184, ал. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл. 113, ал. 1, т. 1 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП).

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетеля Н. Г. В.,

АУАН бл. № 415061 от 03.09.2020г., Наказателно постановление (НП) № 21-4332-016178/23.09.2020г. издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, констативен протокол № К-421 за ПТП с пострадали лица, настъпило на 03.09.2020г. и скица към него, докладни, сведение, писма, заповед № 8121К-13180/23.10.2019г. на Министъра на вътрешните работи и заповед № 8121з-515.14.05.2018г., извадка от googlemaps.

Въз основа на анализ на събраните по делото доказателства настоящият съдебен намира, че изложената в процесния АУАН и обжалваното НП фактическа обстановка е безспорно доказана от събраните по делото доказателства, приобщени от съда към доказателствената съвкупност по делото.

В този смисъл основното доказателствено средство се явяват показанията на свид. Н. В.. Същият е очевидец на настъпилото ПТП. Показанията му са пълни, обективни и последователни. Освен от гледна точка на съдържанието им, показанията на свидетелката съответстват и на останалите събрани по делото доказателства. Следва да бъде дадено доверия на всички, приобщени от съда по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Съдът приема, че подадената жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 7-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

АУАН и Наказателното постановление са издадени от компетентни органи съгласно заповед № Из-8121з-515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи. Относно персоналната компетентност на Гергана Борисова, издала НП, по делото е приобщена заповед № 8121К-

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя, които да налагат отмяна на НП само на това основание. Въз основа на извършената служебна проверка съдът намира, че при ангажиране административнонаказателната отговорност на жалбоподателя са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, като АУАН съдържа всички реквизити, предвидени в посочената норма. Фактът, че текстове се съдържат и „извън бланката“ не затруднява разбирането на същия и не ограничава правото на защита на жалбоподателя, доколкото това се дължи на липсата на достатъчно място, отредено за описване на нарушението, а по-подробното такова е в улеснение на нарушителя.

АУАН е предявен на нарушителя за запознаване, подписан е както от актосъставителя, така и от свидетел, присъствал при установяване на нарушението и от самия нарушител.

Спазена е процедурата и по издаване на самото НП. Същото е издадено в срока по чл. 34, ал. 3 ЗАНН и съдържа реквизитите по чл. 57 ЗАНН, като обстоятелствата, при които са извършени нарушенията са описани с нужната конкретика.

Независимо от изложеното, съдът намира, че подадената жалба е основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 113, ал. 1, т. 1 от ЗДвП при пресичане на платното за движение пешеходците са длъжни да преминават по пешеходните пътеки при спазване на следните правила - т. 1 преди да навлязат на платното за движение, да се съобразят с приближаващите се пътни превозни средства. Цитираната разпоредба предполага при описание на нарушението, извършено от пешеходеца да е посочено, че същият е пресичал на пешеходна пътека, но не е спазил задължението си по т. 1.

Такъв настоящият случай не е, доколкото видно от възприетата от съда фактическа обстановка, по делото е установено, че жалбоподателят е пресичал на необозначено с пешеходна пътека място. Ал. 2 на чл. 113 от ЗДвП предвижда такава възможност извън населените места и по двулентовите двупосочни пътища в населените места, когато в близост до пешеходците няма пешеходна пътека, като предписва, че в тези случаи те

могат да пресичат платното за движение и извън определените за това места, като при това спазват правилата по ал. 1, т. 1, 2 и 4. Тогава нарушението следва да бъде квалифицирано по чл. 113, ал. 2, вр. с ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Такава квалификация е съответна на съдържащото се в АУАН описание на нарушението, извършено от А., а именно същият „пресичал неправилно пътното платно от дясно наляво без да се съобрази с приближаването и скоростта на движението на ППС...“

Изложеното е несъответно обаче на реално извършеното (и възприето от съда в изложената фактическа обстановка) нарушение, доколкото видно от събраните писмени и гласни доказателства по делото е установено наличие на пешеходна пътека в близост, която жалбоподателят А. е избрал да не ползва. Правилното поведение на последния в случая (макар да удължава маршрута му) е било да премине по съществуващата пешеходна пътека (съгласно разпоредбата на чл. 113, ал. 1 от ЗДвП), след което да се движи по платното за движение, противоположно на посоката на движението на пътните превозни средства, по възможност най-близо до лявата му граница (чл. 108, ал. 2, т. 1 от ЗДвП), Именно в неспазването на това правило („при пресичане на платното за движение пешеходците са длъжни да преминават по пешеходните пътеки“) се състои и извършеното от същия нарушение.

По посочените съображения съдът и като достигна до извод, че жалбоподателят не е извършил, посоченото в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление нарушение (макар поведението му да осъществява състава на друго такова), съдът намира, че обжалваният акт следва да бъде отменен.

При този изход на спора, право на разноски има жалбоподателят. Такива се претендират по реда на чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата, които съгласно представения договор за правна защита и съдействие следва да бъдат присъдени в полза на адв. М..

Поради изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН

РЕШИ:

О Т М Е Н Я наказателно постановление (НП) № 21-4332-

016178/23.09.2020г. издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на А. А. А., ЕГН: ***** жалбоподателя на основание чл. 53 от ЗАНН, чл. 184, ал. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл. 113, ал. 1, т. 1 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП).

ОСЪЖДА СДВР да заплати на адв. Т. Н. М. от САК сумата от 400,00 лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение в настоящото производство.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на глава XII от АПК – пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му и на основанията, предвидени в НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____